SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 14. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 24, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 24-го СІЧНЯ 1995 р. Ч. 14. РІК CII.

ПРОВОКУЮТЬ КОНФЛІКТ З УКРАЇНОЮ

Київ (Р. Р.). — Тут у понеділок 16-го січня, Пресовий центр Міністерства Закордонних Справ України знову оприлюднив протест проти дій політичних лідерів Російської Федерації.

Міністерство закордонних справ України вже не одоразово звертало увагу на спроби представників певних політичних кіл Росії створити конфлікт між Україною і Росією, зірвати процес переговорів з підготови широкомаштабного договору. І знову 12-го січня, під час підписання угоди про співпрацю між Москвою і Севастополем, посадник Москви Юрій Лужков дозволив собі на вороже висловлення на адресу України, заявивши, що Севастопіль набуває статусу „11-ої префектури російської столиці".Пресцентр МЗС України заявив рішучий протест проти чергового випаду проти України.

В Міністерстві Закордонних Справ України під час зустрічі з журналістами начальник Управління інфор-мації Юрій Сергеєв зауважив, що російське аґентство Ітар-ТАСС продовжує поширювати нічим не підтверджені дані про участь у чеченському конфлікті українських найманців. Про це також не раз заявляли високопоставлені урядові чиновники Росії. Коли ж українська сторона попросила представити докази участи, то відповіді не отримала.

У зв'язку з цим міністер закордонних справ України Генадій Удовенко надіслав лист міністрові закордонних справ Росії Андрею Козирєву. Український міністер висловив занепокоєння тим, що російські засоби масової інформації намагаються знайти український „слід" у Чечні. Складається враження, пише Удовенко, що певні кола Росії хочуть зірвати українсько-російські відносини.

Загострилися також відносини між Чорноморською фльотою і Військовоморськими силами України. Міністер оборони Валерій Шмаров просив командуючого Чорноморської фльоти Едуарда Балтіна не спішитися з передачею Севастопільській Міській Раді „фондів", які звільняються після скорочення військових частин". Однак Е. Балтін зробив усе навпаки: все стаціонарне обладнання колишнього з'єднання підводних човнів в Балаклаві і Балаклавській бухті передав Севастопільській Міській Раді, оскільки Балаклавську бухту під час переговорів намічено передати Військово-морським силам України, створюючи конфліктну ситуацію.

Пресовий центр Чорноморської фльоти видав заяву, що адміністрація Севастополя попросила передати їй частину об'єктів Чорноморської фльоти в Балаклавській бухті для розвитку туристичної мережі. А оскільки ніякого договору про розміщення в Балаклавській бухті української фльоти не підписано, то, мовляв, Чорноморська фльота має право діяти на власний розсуд. Особливо після того, як Україна припинила фінансування Чорноморської фльоти, а Чорноморська фльота платить великі податки за користування землею.

Сеньйори знов з'їдуться на Союзівці

Поланд, Огайо. — З'їзд Об'єднання Сеньйорів УНС відбудеться 11-16-го червня 1995 року на Союзівці.

Крім ділових нарад Управа Об'єднання Сеньйорів плянує поширену товарисько-розвагову програму. Точна програма з'їзду буде проголошена пізніше. Замовлення перебування на Союзівці треба зголошувати в її адміністрації на число телефону (914) 626-5641.

Президент ОСУНС Євген Волошин радо привітає суґестії щодо програми з'їзду. Проситься писати на адресу:Gene Woloszyn, President, UNA Seniors, 2044 Wingate Rd, Poland, Ohio 44514; tel.: (216) 757-4712.

ХРИСТИЯНСЬКІ ДЕМОКРАТИ ЗАСУДЖУЮТЬ СПРОБИ ВІДНОВИТИ СССР

Київ (Р. Р.). — Тут 12-го січня Християнсько-Демократична Партія України оприлюднила заяву, у якій збір підписів за референдум щодо відновлення СССР оцінено як „брутальне порушення діючої конституції і законів України". Ці дії спрямовані проти державної незалежности України, її територіяльної цілісности та недоторканости кордонів. ХДПУ вважає, що Президент України, Верховна Рада і правоохоронні органи повинні дати свою оцінку антидержавним діям комуністичних сил і вжити заходів для їх припинення.

Як сказано в заяві, в Україні вже був референдум і народ схвалив Акт проголошення незалежности України. Крім того, Україну вже визнали 152 країни світу. Вона стала повноправним членом світової громадськости. Спроби ж відновити СССР приведуть лише до кровопролиття. ХДПУ закликала всіх громадян протидіяти провокаціям комуністичних проімперських сил і захистити свою державу.

О. Мороз зустрівся з В. Міллером

Київ (УНІАР). — Тут 11-го січня голова Верховної Ради України Олександер мороз прийняв амбасадора ЗСА Вілліяма Міллера.

Під час зустрічі обговорено питання, який вплив на розвиток українсько-американських відносин матиме перемога у виборах до обох палат Конґресу ЗСА Республіканської партії.

В. Міллер сказав, що республіканці завжди прихильно ставилися до України, тому ніяких ускладнень очікувати нема підстав. Амбасадор ЗСА висловив зацікавлення, щоб у межах закону Нанна-Луґара в Україну прибули експерти для визначення найефективніших напрямків фінансової допомоги. Ще одним підтвердженням послідовности політики ЗСА щодо України є підписання будапештського меморандуму про приєднанн України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ).

Демократи координують свої дії

Київ (Р. Р.). — Тут з ініціятиви чотирьох найбільших організацій створено Раду демократичних партій України, яка координуватиме дії партій, котрі мають близькі програми і представлені у Верховній Раді. Тимчасове положення про Раду демократичних партій підписали: голова Демократичної Партії України Володимир Яворівський, голова Народного Руху України Вячеслав Чорновіл, голова Української Республіканської Партії Михайло Горинь та Ігор Лосєв від Християнсько-Демократичної Партії України.

Лідери згаданих політичних організацій прагнуть координувати діяльність реформістсько-демократичниих сил в проведенні громадсько-політичних заходів. Рада узгоджуватиме кандидатури під час виборчих кампаній і сприятиме розвитку демократії та узгодження державности. З цією метою будуть організуватися зустрічі і дискусії за круглим столом. Рада залишається відкритою для приєднання інших партій, які прагнуть до спільних дій заради збереження української держави і поліпшення добробуту народу.

Координатором Ради обрано Дмитра Павличка, який водночас є головою Демократичного Об'єднання „Україна". Рада демократичних партій України та Демократичне Об'єднання „Україна" 5-го січня провели спільне засідання, на якому вирішено, що обидві організації працюватимуть паралельно, незалежно одна від одної, але водночас тісно співпрацюватимуть.

Поляки стали в пригоді Америці

Вашінґтон. — Минулого тижня газета „Вашінґтон Пост" повідомила, що в часі нападу Іраку на Кувайт в серпні 1990 року, в Іраку опинилося у скрутному становищі шістьох американських шпигунів-розвідників,яких у безпечне місце перепачкували аґенти польської розвідки.

Цікаво, що рятуванням американців зайнявся польський розвідник, який протягом 20 років воював з Сі-Ай-Ей. Тому після успішного здійснення того порятунку тодішний директор Сі-Ай-Ей Вілліям Вебстер особисто повіз листа від президента Джорджа Буша, в якому говорилося,що він прохатиме інші держави, щоб подарували Польщі половину суми її закордонного задовження. В.Вебстер тоді ствердив, що „це було велике ризико" і полякам „належиться велика кількість кредиту за це".

Виявляється, що поляки забезпечили американців пашпортами та довезли їх до турецького кордону, де подорозі на перевірочному пункті вдало зуміли відвернути увагу польськомовного офіцера іракської служби безпеки, щоб проїхати дальше.

У звідомлені сказано, що американці були в Іраку зі завданням слідкувати за рухами іракського війська. З інвазією Іраком Кувайту вони кілька тижнів скривалися на теренах Іраку та Кувайту, поки їх скрили у таборі польських будівельників в Іраку на повеління Білого Дому і Сі-Ай-Ей.

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ У ВИППАНІ

Віппані, Н. Дж. — Гурток Пластприяту і Пластова станиця в Нюарку влаштовують пластовий баль з презентацією дебютанток у суботу, 4-го лютого, в готелі Маріотт, 1401 дорога ч. 10 у Виппані, Н. Дж. Гратиме оркестра "Фата морґана". Одяг вечірній. О год. 6:30 — коктейл, о 7:30 — презентація дебютанток, опісля — вечеря і вечерниці до год. 2-ої ночі. Вступ разом з вечерею — 65 дол., молодь до 23-ох років — 40 дол., вступ на забаву без вечері (тільки для молоді до 23-ох років) — 20 дол. У справі інформацій слід звертатися до Бориса Миця (201) 763-6450.

В ІЗРАЇЛІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ТЕРОРИСТИЧНІ АКЦІЇ

Тель -Авів, Ізраїль. — У неділю, 22-го січня, в Бейт-Ліді, передмісті Тель-Авіву, гримнуло два потужні вибухи. Згідно з першими повідомленнями, загинуло 19 осіб, а поранено понад 60. Поліція ствердила, що на цей раз були використані вийнятково смертоносні вибухові пристрої, які були прикріплені до двох арабських терористів.

Через деякий час до декількох редакцій палестинських газет, що виходять в межах автономії, зателефонував невідомий і сказав, що відповідальність за цю терористичну акцію бере на себе „Ісламський джігад". Як відомо, це фракція радикальної палестинської організації Гамас, яка виступає проти мирного ізраїльсько-палестинського договору.

Ізраїльська служба безпеки вважає, що обидві бомби виготовив палестинський хемік Еґія Айяш, на прізвисько „Інженер", якого поліція давно і безуспішно розшукує.

У зв'язку з терористичною акцією кабінет міністрів Ізраїля перервав своє засідання, на якому обговорювалося питання про зборону розбудови жидівських поселень на західньому березі річки Йордан. На місце події прибув прем'єр-міністер Їцак Рабін.

Ф. Рюе виступив проти приїзду П. Ґрачова до Німеччини

Бонн. — Міністер оборони Німеччини Фолькер Рюе ясно дав до зрозуміння, що заплянована на лютий цього року візита в Німеччину міністра оборони Росії Павла Ґрачова є небажаною.

Причиною цього керівник німецького військового департаменту назвав недавні висловлювання П. Ґрачова на адресу відомого російського правозахисника Сєрґєя Ковальова, який гостро засуджує російську збройну аґресію в Чечні.

Німецька газета „Більд" оприлюднила заяву Ф. Рюе, в якій, між іншим, говориться: „Напади російського міністра оборони на авторитетного у цілому світі правозахисника Сєрґєя Ковальова, а також на голову парляментарної комісії в питаннях оборони Сєрґєя Юшенкова є нічим іншим, як відвертими наклепами. Міністер П. Ґрачов мусить зрозуміти, що подібні дії гальмують процес реформ у Росії і заподіюють великих шкод партнерству цієї країни зі Заходом. Тому я тепер навіть припустити не можу, що російський міністер оборони приїде з візитою в Німеччину, як це плянувалося раніше".

Український соловейко знов прилетів до ЗСА

Джерзі Сити, Н. Дж.(О. Кузьмович). — Вже більше трьох років минуло від часу, коли ми мали щастя познайомитись з цим справжнім „укрїнським соловейком" — Ніною Матвієнко, що приїхала була на гостинні виступи до ЗСА разом із своїм чоловіком Петром Гончарем, сином славного скульптора Івана, і донечкою Тонею.

Три „мавки" — актриси дійства „Водоспад/відблиски" режисури В. Ткач (зліва) Н. Матвієнко, К. Бишоп і С. Арана. (Світлив Віктор Марущенко)

Тепер приходить вона до нашої редакції із режисером групи „Яра" Вірляною Ткач, щоб розповісти про свої виступи з цією групою у незвичайно цікавому задумом дійстві під назвою „Водоспад /відблиски", що матиме свою премєєру в Ню Йорку у п'ятницю 27-го січня у театрі „Ля Мама", 74 А 4-та вулиця схід в Ню Йорку. Вистава, як інформує на вступі В. Ткач, буде іти до 12-го лютого від четвергів до неділь о год. 8-ій вечора, а двічі в неділю 5-го і 12-го лютого о год. 3-ій.

В розмові довідуємося, що В. Ткач саме повернулася з Києва, де перебувала два тижні із майстернею — підготовою до чергової вистави. Розуміється, це було незвичайно цікавим для учасниць — двох актрис із ЗСА, а це мулятки Керен-Анджелі Бишоп і вірменки Сесілії Арани, які співпрацювали із Ніною Матвієнко, хоча їх ділила мова і так різне походження. Але лучила їх ідея Вірляни і разом вони зуміли впродовж двох тижнів створити це дивне дійство, яке зможемо тепер оглядати в Ню Йорку.

Обі наші гості наввипередки стараються розповісти про успіхи своєї праці, яка віддзеркалює архаїчне минуле в народних українських піснях, що так питоменні для репертуару „українського соловейка". Бо в останньому часі Н. Матвієнко саме дає концерти різних старих народних та обрядових пісень, оповідаючи при тому про своє життя. Це і дало притоку до її участи у дійстві „Водоспад /відблиски", в якому показано первинні елементи календарно-обрядових пісень із текстом, що його всі учасниці п'єси писали разом на пробах в Києві. Все вийшло багато більше спонтанно, як в задумі В. Ткач, як і не було пляноване, що у дійстві братимуть участь лише жінки. Але, каже Н. Матвієнко, українська народна пісня є виєвом жіночости й матріярхату, тому

(Закінчення на стор. 3)

КИЇВ. — Тут 11-го січня, перед завершенням своєї місії, амбасадор Франції Мішель-ів-Песік зустрівся з головою Верховної Ради України Олександром Морозом. Під час зустрічі О. Мороз зауважив, що у 1992 році Верхован Рада України ратифікувала договір про дружбу і співпрацю з Францією, а французька сторона обумовлювала ратифікацію цього документу приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (ДНЯЗ). Тепер, коли ця умова виконана, сказав Мішель-ів-Песік, є надія що і Франція ратифікує договір і співпраця між двома країнами стане більш активною.

ТЕРНОПІЛЬ. — Тут на засіданні крайової організації НРУ виступив Вячеслав Чорновіл, який сказав: „У Чечні складається така ситуація, що, напевне, буде тривала, затяжна війна. У зв'язку з цим у наступних виборах у Росії не виключається перемога політичних сил комуно-фашистського бльоку. До влади можуть прийти люди Жириновського, а це — загроза військового вторгнення в Україну". З усього видно, зауважив Чорновіл, що приїзд Єльцина до Києва найближчим часом не передбачається, але якщо він все ж приїде, то Рух виставить пікети, протестуючи проти винищення чеченського народу.

В АМЕРИЦІ

У ЧЕТВЕР, 19-ГО СІЧНЯ, демократична меншість в Сенаті успішно перешкодила у схваленні законопроєкту запропонованого республіканцями про обмеження дискусійного часу в сенаті. Для схваленя тієї пропозиції представленої провідником сенатської більшости Бабом Долем потрібно 66 голосів, його пропозиція отримала всього 54, проти проголосувало 44. Ці висліди на думку аналітиків мають більш політичне значіння як правне, бо згодом Сенат напевно його схвалить. Тепер це тільки намагання демократів не дати змоги республіканцям заскоро перевести в життя свої передвиборчі обіцянки, запропоновані у їхньому маніфесті „Контракт з Америкою".

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ Рудолф Джуліяні від початку своєї каденції рік тому неодноразово підкреслював, що буде змушений поскорочувати видатки, щоб збалянсувати бюджет міста. Одним із жертовних козлів став також департамент, який несе відповідальність за утримання міських парків. Керівник згаданого департаменту Генрі Стерн, щоб здобути фонди на утримання відомого в світі нюйоркського „Центрального парку" запропонував підвищити податок всім тим, які живуть довкруги парку, та в цей спосіб здобути потрібні фонди на його утримання.

НЕДАВНО УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона голосно відзначував річницю одного із своїх більших успіхів закордонної політики, схвалення Північноамериканского вільного торговельного договору, що його скорочено називають НАФТА. Цей договір, твердив Президент, створить тисячі мість праці для американських робітників, щоб виробляти речі для зростаючої економіки Мехіко. Тепер виборюючи в Конґресі підтримку пляну допомоги економічній ситуації в Мехіко, Б. Клінтонові прийшлося стати перед гіркою правдою, що співзалежні економічні договори це двосічний меч. Якщо дозволити тепер на занепад мехіканської фінансової системи, американська економіка може завалитися разом з їхньою.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА, 19-ГО СІЧНЯ, ЗСА і Куба закінчили дводенні переговори, після котрих американські офіційні чинники позвітували про успішність відбутих нарад у справі віз та інших спірних питань про „безпечний, леґальний і упорядкований" наплив кубинських втікачів до ЗСА. Ці переговори були продовженням договору з минулого вересня, котрим зупинено наплив в 30,000 кубинських втікачів. За обіцянку Куби припинити той масовий наплив своїх громадян ЗСА приобіцяли леґально впускати по 20,000 кубинців річно. ЗСА настоюють на тому, щоб під час переговорів не заторкувати інших справ, як наприклад питання 30 річного торговельного ембарґо на Кубу.

ЗСА ЗАПРОПОНУВАЛИ УКРАЇНІ нову програму в ділянці охорони здоров'я населення і навколишнього середовища, яку мали б перевести в життя додаткові кадри Корпусу миру ЗСА. Тепер в Україні перебуває 99 членів Корпусу миру ЗСА в 34 містах, які від 1992 року працюють, зокрема, допомагаючи початкуючим українським підприємцям оволодіти теоретичними знаннями в підприємництві. Україна погодилася на запропоновану програму та очікує на нове поповнення американських добровольців, яких кількість до 1996 року зросте до 200 осіб.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ КРАЙОВОЇ асоціяції для поліпшення становища негрів звернулися до федеральних судових властей у Балтиморі, щоб призначили від нікого незалежних ревізорів для перевірки бухгальтерських книг їхньої організації. Все це в наслідок внутрішніх непорозумінь і закидів фінансових надуживань у цій найстаршій в країні організації громадських прав.

ПРЕЗИДЕНТ БИЛЛ КЛІНТОН знаходиться якраз у половині своєї каденції та з цього приводу Білий Дім вирішив уліпшити спосіб інформування загалу американської громадськости про всі його здобутки впродовж цих його перших двох років. Розпочато це з випуском звіту, в якому підкреслюється, що Президент вже досі частинно виконав три четвертих своїх передвиборчих обіцянок. Аналітики твердять, що ледве чи ці нові заходи допоможуть переконати загал про будь-які вагомі успіхи Б. Клінтона та його Уряду.

У СВІТІ

В РИМІ відбулася зустріч лідерів партій колишньої урядової коаліції — асоціяції „Вперед, Італіє!", Національного альянсу і Християнсько-демократичного центру.Сільвіо Берлюсконі, лідер цього бльоку і недавній прем'єр-міністер, заявив в інтерв'ю для газети „Стампа", що названі партії проголосують за довір'я зформованому Лямбертом Діні кабінетіві міністрів тільки при тій умові, якщо на червень цього року буде призначено надзвичайні парляментарні вибори. На думку С. Берлюсконі, Л. Діні не увів до складу уряду визначних кандидатів з бльоку правих партій. С. Берлюсконі стверджує, що новий уряд „орієнтується на комуністів" і не віддзеркалює волі італійського народу, виявленої під час парляментарних виборів у березні 1994 року.

ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧИЙ бойовими формаціями Чечні Аслянбек Абдулгаджієв повідомив під час зустрічі зі західніми кореспондентами, що російська сторона робить підступні спроби схилити чеченських командирів до сепаратного миру, тобто до переговорів поза спиною президента Чечні Джохара Дудаєва. „Ми не допустимо до подібних переговорів",— сказав А. Абдулгаджієв. Зрадницьку місію на користь Москви виконує призначений російським президентом Борісом Єльцином на пост міністра внутрішніх справ Чечні Муса Замалганов.Він погрожує головному чеченському командирові, що у випадку його назгідливости російські літаки бомбами зрівняють зі землею селище Шалі, де знаходиться штаб чеченських бойових формацій.

НА ЗУСТРІЧІ з представниками ліберальної партії Мерец прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Рабін повідомив, що відтепер будь-яке будівництво на західньому березі річки Йордан буде проводитися лише після офіційного дозволу ізраїльського уряду. Невідомо навіть, чи будуть добудовані 4,000 будинків, які вже близько до викінчення. В найближчі дні кабінет міністрів Ізраїля докладно обговорить питання жидівських поселень, де тепер вже мешкає 141,000 осіб. Аммед Тібі, дорадник Ясіра Арафата, сказав, що Ізаріль повинен зро-бити остаточний вибір: або продовження мирного процесу — або будівництво поселень і продовження війни.

ПРОЄКТ ЗАКОНУ про статус колишніх громадян СССР, які не мають підданства Латвії, прийняв у другому читанні парлямент республіки. Напередодні опозиційні фракції, котрі раніше вважали цей документ несправедливим, згодилися його підтримати, при умові створення спеціяльної експертної групи, яка до часу остаточного читання допрацює проєкт. Досягнутий компроміс розвіяв занепокоєння, що обструкція щодо згаданого проєкту могла ускладнити прийняття Латвії у Раду Европи. Це питання буде обговорюватися на сесії ЕС у Страсбурзі 31-го січня.

БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ Европейський парлямент затвердив на своїй сесії у Страсбурзі новий склад Европейської комісії, віднедавна очолюваної Жаком Сантером, колишнім прем'єр-міністром Люксембурґу. В новому складі ЕК 20 членів, на троє осіб більше, ніж у попередньому, яким керував француз Жак Дельор. Це пояснюється вступом в ЕС з 1-го січня 1995 року трьох нових країн — Австрії, Фінляндії і Швеції.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II прибув у четвер, 19-го січня, до Австралії.На летовищі в Канберрі його зустрічав австралійський прем'єр-міністер Пол Кітінґ. Головною метою приїзду Папи в цю країну є вславлення першої австралійської католицької святої — монахині Мері МекКілоп, яка жила у другій половині минулого сторіччя.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00. Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Леонід Кравчук

Перший у тисячолітній історії України народом обраний Президент України (бо Михайла Грушевського обрала навіть не повна Українська Центральна Рада, а так звана Мала Рада в добі Української Народної Республіки) прибув вперше до Америки ще як голова обраної в 1989 році Верховної Ради України, ще перед референдумом 1-го грудня 1991 року. Він відвідав тоді Митрополита Української Православної Церкви Мстислава у Бавнд Бруку, Н. Дж., (пізнішого Патріярха Автокефальної Православної Церкви), відвідав був теж українську католицьку церкву св. Юра у Ню Йорку, говорив, як український патріот-державник. Таким залишився, хоч перестав бути Президентом і став тільки депутатом Верховної Ради.

Стрінувшись 17-го січня ц. р. з членами редакцій „Свободи" й англомовного „Українського Тижневика", Леонід Кравчук відповідав на запити — спокійно, розумно, як досвідчений державний діяч, який прегарно орієнтується в українських і міжнародних відносинах. Почерез цілу ту пресову конференцію червоною ниткою тягнувся постулят — зберегти і закріпити українську державу. Найбільш переконливе є його критичне становище супроти рідного українського суспільства — супроти того партійництва, яке не знає політичної консолідації, тільки поділило себе, членство Верховної Ради, на лівих і правих, і підходить до всіх справ не за їх вартістю, тільки за критерієм — хто яку справу заступає — „правий" чи „лівий". Найбільшу загрозу для України бачить у самостійному русі всіх мусульманських країн — членів Російської Федерації, коли Росія опиниться тільки територіяльно по Урал, може виринути і вже виростає російський імперіялізм у постаті концепції „слов'янської держави" — Росії, України і Білорусі. Леонід Кравчук — людина глибоко патріотична з рідкісною прикметою політиків-державних мужів: він автокритичний, не заперечує своїх помилок, але теж розумно і правильно вказує на умовини, в яких народилася сучасна українська держава, після століть русифікації та десятиріч комуністичного експерименту. Звертає увагу на державницький патріотизм навіть все ще визнавців ідеології Маркса—Леніна — вони не хочуть підлягати Москві.

Не з усіма поглядами Кравчука можна погоджуватися. Наприклад, він ототожнює Боріса Єльцина з Міхаїлом Горбачовим. Історичним фактом є, що М. Горбачов категорично годинами перестерігав українців іти голосувати у референдумі 1-го грудня 1991 року, а Єльцин гратулював Кравчукові телефонічно після позитивного висліду референдуму і гратулював Кравчукові з його вибором.

Леонід Кравчук — типовий активіст. Він не вирікся політики, бо кандидував до Верховної Ради і став одним з її депутатів, але водночас вирішив працювати для української культури. Твердить, що його заходи не перехрещуються з діяльністю Міністерства Культури, він, мовляв, має головно на увазі творців культури, яким треба помагати у теперішній економічній скруті, має на своїй листі 1,600 таких талановитих одиниць. Запросив його Колюмбійський університет в Ню Йорку, — зустрінеться з українськими й американськими підприємцями. Дуже зручно відповів на запит, чи не думає знову кандидувати на Президента, мовляв, буде працювати для України, він певний, що знайдуться молодші діячі.

Зробив на всіх присутніх українських журналістів гарне враження досвідченого, зрівноваженого політика, який на нікого не скидає ніякої вини і проти нікого не воює, а має на оці тільки і виключно добро української держави.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція*.

Ярослав Гайвас

ЩОБ ВІДБИТИСЯ ВІД ДНА

I

Це вже не криза. Це розклад. Негативні сили, як спадок з попередньої президентури і як вислід катастрофічних виборів, дають себе щораз більше пізнати в житті українського суспільства і в екзистенції та діяльності української держави. Виглядає, що спроби компромісів, порозумінь і внутрішніх укладів вичерпані. Мабуть, надходить час, який вимагатиме радикальних і болючих заходів, щоб вийти зі стану, в якому опинилася держава, суспільство і українська нація.

Негативні сили не є однорідні. Навпаки, вони різнорідні, що посилює їхню суспільну базу і несе з собою можливості дальшого їхнього поширювання. В основному є це три елементи. Насамперед, це комуністичні недобитки, які вже давно загубили всякі реальні можливості будь-яким чином причинитися позитивно до виходу з тяжкого стану. Вони вже органічно наставлені на кидання колод під ноги усім позитивним ініціятивам з кожного боку. Їх чимало, вони відчувають, а деякі з них усвідомлюють, що для них дорога до керівництва державою і народом давно перестала існувати. І замість погодитися з тим зумовленим історією і об'єктивним розвитком подій сучасности станом і шукати ніші для себе, де вони могли б щось корисного робити, тільки шкодять і перешкоджають іншим. Згідно з українською приповідкою „І сам не гам, і другому не дам". Їхні виступи у парляменті, як і їхнього лідера Олександра Мороза, відірвані від існуючої в Україні та у світі дійсности, звучать пустопорожньо і позагробово доктринерсько. Але вони є. І хоч розкладаються, але повелі і кінця їм не видно. І тому питання, як їх позбутися з суспільно-політичної арени, щораз настирливіше. Можливість позбутися їх легко після московського комуністичного путчу в серпні 1991 року і грудневого референдуму в Україні проочена і занедбана тодішнім державним правлінням, минула безповоротно.

Другою неґативною силою, яку колись Президент Кучма назвав „п'ятою владою", є багатоповерхове і всюди присутнє злочинство на чолі з великим організованим злочином. Хоч яке воно міцне, але коли прийде час на його ліквідацію і державні та суспільні сили зуміють розвинути спільні акції проти нього, його кінець неминучий. Покищо воно наносить колосальну шкоду і розкладає суспільну та індивідуальну мораль, найміцнішу базу збірного життя. Треба сподіватися, що відповідні чинники готовляться до таких акцій уже в недалекому майбутньому.

Третьою головною негативною силою є пасивність і зневіра суспільства. Причини цього лиха основно поза суспільством, вони в керівних та взагалі провідних елементах суспільства, а в першу чергу в організованому політичному секторі. Провідна суспільна верства в Україні існує, хоч неоформлена і неповно самоусвідомлена. А найгірше те, що вона не дає себе відчути в суспільному та державному житті. Вона не забирає голосу навіть у справах, що торкаються її. Отже і не може мати впливу на суспільство і на формування його опінії. Існуючий політичний світ — це неначе одне велике непорозуміння. Талановиті діячі не часто видні в ньому, нерідко виглядає, що ті, які не знайшли собі місця в різних ролях і функціях у суспільному житті, причалили до берега політичного сектора. Випадкові люди зробили з того сектора людське посміховище. Послухайте киян та мешканців різних інших міст, а навіть сіл, то сором стає за них. Катастрофічні невдачі різних лідерів у останніх виборах виразно вказували на те, що більшість партійних лідерів і взагалі провідних у партіях людей не має що шукати в політичному партійному житті. Але більшість з них у ньому таки залишилися й далі діють випадково. Якийсь час після виборчих невдач поширилися серед тих людей переконання, що слід шукати виходу з того, що вони наварили, у партійних злиттях, переговорах тощо.

(Закінчення буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

А. Бриттан з успіхом дириґував у Львові

Адріян Бриттан, молодий український дириґент із ЗСА, вже втретє мав нагоду показати своє мистецтво дириґування у Львові при кінці грудня 1994 року, де керував оркестрою в опері „Трубадур" Верді, а відтак відбувся у Львівській концертовій залі ім. С. Людкевича симфонічний вечір під його орудою. Про цей саме дуже успішний симфонічний концерт помістила рецензію почитна газета „За Вільну Україну" з 24-го грудня пера Валерія Квасневського.

У концерті, як пише рецензент, звучали твори українських композиторів — а це „Гуцульський триптих" Мирослава Скорика, „Карпатська рапсодія" ч. 1 Левка Колодуба і вперше в Европі „Українська сюїта" для струнних інструментів американського композитора Квінсі Портера. На завершення концерту виконано „Пасторальну симфонію" ч. 6 Бетовена.

Рецензент підкреслює, що у програмі концерту наче символічно віддзеркалювала особистість дириґента, батьки якого походять з України, він народився вже в Німеччині, а тепер живе і працює у ЗСА.

Дириґент у доборі творів керувався бажанням показати звернення композиторів різних часів до танцювально-жанрових елементів у симфонічній музиці. Як відомо, в основу триптиху М. Скорика увійшла музика до кінофільму „Тіні забутих предків". І тут, як пише В. Квасневський, дириґент „глибоко розкрив задум автора, різноманітними фарбами змальовуючи філософську символіку образів трьох частин твору".

А. Бриттан також познайомив львів'ян з „Українською сюїтою" К. Портера, але на думку рецензента, хоча твір просякнутий інтонаціями та ритмами українського танцю й пісенної лірики, в ньому відчувається мислення західнього композитора, а твір асоціюється з старовинною сюїтою XVIII ст.

Фаховий рівень дириґента випробовується, однак, симфонічною музикою Бетовена. І тут рецензент незвичайно похвально оцінює виконання „Пасторальної симфонії", пишучи, що оркестра Львівської фільгармонії під керуванням американського маестра „блискуче справилася зі завданням".

Тому львів'яни довгими оплесками дякували дириґентові за прекрасний вечір симфонічної музики, а особисто вітали А. Бриттана провідні львівські мистці, серед них — ректор Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка Марія Крушельницька та композитор і дириґент проф. Микола Колесса.

Дора Рак

У НАСТУПІ ПРОТИ УБОЗТВА І БЕЗРОБІТТЯ

У квартирі Організації Об'єднаних Націй в Ню Йорку почались в понеділок, 16-го січня, двотижневі наради третьої сесії Підготовчого комітету для Світової вершинної конференції суспільного розвитку, щоб закінчити проєкти двох текстів — декларації і програми дії. Нарадами проводить амбасадор Ван Сомавія (Чіле), а участь беруть державні делеґації майже усіх членів-держав і представники великої кількости недержавних організацій (НДЖО).

Сама конференція, перша у цьому ювілейному році ООН, відбудеться 6—12-го березня ц. р. в Копенгаґені, Данія, у конференційному комплексі Белля центру, в перших днях у формі передконференційних консультацій, а вже 11-го і 12-го березня як вершинні наради голів держав і урядів. Ідея скликання того роду конференції наростала від 1987 року, а закінчилася ухваленням резолюції Генеральної асамблеї ООН 16-го грудня 1992 року.

Цілі, принципи і філософічна база конференції з'ясовані в постановах декларації, які підсумовуються у трьох ґльобальних питаннях: 1) зменшення і усунення убозтва; 2) зменшення безробіття і створення умов для продуктивної праці; 3) суспільна інтеґрація (марґінальних груп суспільства) дорогою вирівняння суспільних нерівностей і збалянсування розподілу дібр. Постанови декларації оформлено у дев'ять зобов'язань, накладених на держави. Друга частина документу — це програма дії для здійснення детальних напрямних, зібраних у п'ятьох розділах, що мають 87 статтей. Початково дуже великий документ, сконденсовано до теперішнього формату ясно спрецизованих постанов. Провідною думкою конференції є поставити на першому місці, в центрі дій — людей, їхні потреби і їхній поступ дорогою міжнародної співпраці і солідарности.

Паралельно з урядовою конференцією в Данії відбудеться „НДЖО Форум'95" в Гольмені (біля Копенгаґену), що почнеться вже 2-го березня і триватиме до 12-го березня ц. р. До нього приготовляються недержавні організації (в більшості жіночі) на льокальних і реґіональних нарадах, а головно в центрі ООН в Ню Йорку на щоденних кокусах, де приготовляють свої домагання відносно постанов конференційного документу. На широке зацікавлення загалу конференцією вказує факт, що досі Підготовчий комітет акредитував понад тисячу НДЖО.

Ще додати б, що цілоденна праця Підготовчого комітету проходить на пленумі і нарадах двох робочих труп, з котрих одна має переглянути декларацію і п'ятий розділ програми дії, а друга — чотири перші розділи програми. Комітет має також приготовити проєкт аґенди і організації праці самої конференції і під її ухвалу передати викінчений проєкт документів.

В нарадах Підготовчого комітету бере участь українська державна делеґація у складі: голова — Надія Малиш, заступник міністра праці Ніна Ковальська, завідуюча відділом в Міністерстві Закордонних Справ, та як гості-обсерватори — Володимир Бевз, завідуючий сектором суспільної політики Кабінету Міністрів України, і Валерій Новіков, науковий консультант Президента України з питань суспільної політики. Участь українських делеґатів у праці Підготовчого комітету важна, бо все ще можна внести на міжнародний форум специфічні проблеми країн у т. зв. переходовому процесі, а на конференції ставити домагання про конкретну допомогу для проведення започаткованих реформ в Україні. Адже ж три ґльобальні проблеми, для розв'язки яких й скликано конференцію: убозтво, безробіття і суспільна інтеґрація — дуже актуальні в країні.

На кокусах недержавних організацій видно кілька українських жінок. Це Ірина Куровицька і Еля Процюк — від Світового руху матерів, Оля Ставнича — від СФУЖО, а з Києва приїхали (за американським спонзорством) Оксана Куц і Любов Паливода. Можна стрінути також американок українського походження, заанґажованих в різних організаціях. На офіційних листах акредитованих НДЖО є значна кількість організацій із Східньої і Центральної Европи, в тім числі кілька українських НДЖО: Жіноча Громада (голова Марія Драч), Київ; Український Центр для Людських Прав, Київ; Харківський Центр для Жіночих Студій; установа „Реґіональне Духовне Об'єднання Багай" для України, Білорусі і Молдови з осідком у Києві. Чи їхні делеґати приїхали — невідомо, бо ще немає українського інформаційного осередку в ООН (а варто б подумати над тим), де можна б зустрічати усіх, справді розгублених у цій масі різномовних і різнобарвних людей. Жаль, що немає делеґаток від жіночих центральних організацій з України, для яких треба було завчасу подбати про стипендії на приїзд. Але ще час уможливити їх участь в Копенгаґені у Форумі НДЖО, треба лиш, щоб наші фінансово-допомогові установи поспішили з допомогою. Вартість участи українських делеґацій у міжнародних конференціях є незаперечною, бо це для України вікно у світ.

Міжнародні кола прив'язують велику вагу до Світової вершинної конференції в Копенгаґені. Може й справді крім декляративних постанов, що підтверджують віру у людські права і фундаментальні свободи, гідність і вартість людини, рівні права чоловіків і жінок та універсальний ренесанс духових і моральних вартостей, буде створений міжнародний механізм для здійснення економічного і суспільного поступу всіх людей і розв'язки економічних, суспільних, культурних і гуманітарних проблем світу.

Леонід Федорук

16 липня 1990 р.

Не з стін шпалери, не з фасадів колір,
Не френч з плечей і козирок з чола, —
Здираю з себе шкіру, й красні коні
Душі моєї ринуть, мов стріла,

У простір, що ще вчора був у ґратах,
А нині — первозданний в далині:
І у собі упізнаю я брата,
А брат себе знаходить у мені.

Ми збратані не родовою кров'ю,
Не нації, не класу, а доби,
Коли усе, що сповнене любов'ю
До Отчини, бездушний лад гнобив.

Паплюжив і топив у ріках горя,
Яке Дніпром змородованим текло...
Та день настав, і повнозросто, гордо
П'ю Липня життєдайного тепло,

Яке не тільки землю обігріло,
Але й у людях розтопило лід.
Здригаюся, мов птах, і раді крила
Здіймають волю у політ.

Київ, 16—17 липня 1990 р.

о. Петро Ґаладза

РОЛЯ ЦЕРКВИ У ЗБЕРЕЖЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ

Доповідь виголошена 11-го грудня 1994 року на науковій конференції для відзначення Української Родини в ЗСА

II

Діти, які виростають в такому оточенні, мимоволі набирають відчуття чару людського життя і стають переможцями в життєвих кризах, бо озброєні вони переконанням, що їх буття не замкнене у вузькому тупику обмежених людських спроможностей, але відкрите до безмежних Божих обріїв.

Між іншим, твердження, мовляв, дітей можна успішно виховувати навіть коли відносини між батьками є холодними чи хворобливими і що, мовляв, батько і мати можуть поодинці — кожне окремо, а не як пара — відноситися до дітей у виховному процесі, таке твердження і такий підхід є помилкові, бо недооцінюють факту, що діти вчаться осмотичним способом. Любов до ближнього, спосіб для розв'язання конфліктів, моральні вартості та загальний світогляд — це все проникає в душу дитини через щоденний контакт з батьками. Щоб це все закарбувалося в свідомості дитини, вона з дня на день і протягом дня мусить бачити, як батьки до себе взаємно відносяться в будуючий спосіб. І тут, між іншим, півгодини дози т. зв. „quality time" ніяк не заступлять того осмотичного впливу, який мусить огортати дітей постійно.

Питання взаємного будування веде нас до другого складника життєдайної візії, що її Церква пропонує родинам, а саме, до взнеслої ідеї, збудованої на вченні про Пресвяту Тройцю, що людина стає тим, чим має бути, тобто образом і подобою Бога, тільки коли єднається з іншими людьми і сприймає їх як передумову для власного самопізнання і особистого розвитку. В сучасному світі, зокрема на Заході, таку ідею, на жаль, придушує поняття з оточення деяких екзистенціялістів, що друга людина — це, мовляв, пекло, як писав французький філософ Сартр.

Чи не найбільш яскравим символом такої скрайньої атомізації, що веде до еґоцентризму, є недавнє твердження відомого американського артиста Майкла Джексона, що він мусить розвестися зі своєю жінкою, бо вона почала, мовляв, „займати його простір". Поняття людини — навіть члена родини — як окупанта, це хіба найбільш нищівний елемент цієї екзистенціялістичної антропології.

Кожного разу, коли ми, українці, складаємо три пальці в одне, щоб перехреститися, і кожного разу, коли молимося згідно з троїчними наголосами християнської науки, ми голосимо альтернативну — цілющу візію. А це тому, бо віримо, що так само як єдине Боже єство є, властиво, Тройцею відмінних Осіб, то так само і автентичне буття — це множество відмінних осіб, які якраз тією своєю відмінністю дають мені пізнати, хто я, властиво, є, будучи людиною. І коли я сприймаю цих відмінних одиниць з любов'ю Отця, Сина і Духа Святого, ці люди, наприклад, моя донька, моє немовлятко, мій тесть чи зять, — ці люди раптом вже не торкають мене немов би якимись кайданами, а радше торкають мене тепими руками, простягнутими до мене, щоб втягнути „в аркан" небесної любови. У термінології грецьких отців Церкви, відношення трьох Божих Осіб до себе — це „періхорісіс", що можна би перекласти на українську мову як „об'єднуючий танець", аркан.

Наші подружжя і діти, напевно, дивитимуться на свої родини як на приваблююче вогнище вирозуміння і надхненного спілкування, коли вітатимемо одне одного так як святець Православної Церкви св. Серафим вітав всіх прихожан, а саме словами „моя радість".

Третій елемент візії, що важливий для збереження сучасної родини, — це образ любови як жертвенний акт волі, а не тільки як приємне почування. Основа такого поняття любови — це Хрест Господній. Розп'яття Спасителя, проколення його серця ворогами, є архитипом справжньої любови, бо включає всепрощення, жертвенність та витривалість. Це все є ключове, бо без цього, очевидно, всі наші роздуми про подружжя як вінчання, і про родину як троїчну спільноту, лишаються романтичними фантазіями.

За останні тридцять років західнє суспільство багато більше говорить про любов, але при тому рівночасно затрачує зрозуміння основного факту, що тривала, оживляюча любов включає умертвлення. Поняття, мовляв, любов — це, в першій мірі, приємне почування, яке існує в основному для самовдоволення, таке поняття мусить остаточно допровадити до розчарування, і у випадку подруж — до розводів, бо, як кожний психолог добре знає, почування можуть бути доволі нестабільними. Випливаючи з нашої підсвідомости, почування не завжди як слід піддаються нашій контролі. Натомість людська воля, її рішення викликані актом волі — така основа для людської дії дає людям успішно пережити не одну депресію, розчарування чи зміну настрою. Хрест Господній голосить цей вимір любови, бо Христове пролиття крови є життєдайним, незважаючи на те, що ніякої приємности нема.

Вияснивши ці елементи християнської візії родини, треба тепер перейти бодай кототко до справи втілення цих засад. Здається, що треба насамперед признати, що коли ідеться про сучасну конкретизацію, сучасне воплочення взнеслих ідей християнської візії про родину, ми, українці, не дуже дописуємось. А це є іронія, бо у минулому були деякі моменти в нашій духовній історії, які були попросту геніяльними під оглядом такого втілення. Коли застановитися над практикою Святої вечері, наприклад, яку зі всіх східніх християн тільки українці обходять, бачимо, що сакраментальна візія Церкви, яка настоює, що все буття — домашнє, приватне, родинне, що всі аспекти нашої щоденної поведінки є нагодою єднатися з Богом, бачимо, що ця візія таки стала плоттю і в час Різдва перетворює наші їдальняні столи у святі трапези, наші доми — на святилища, і наших батьків і матерів — на священиків.

Але коли подивимося на евентуальне сучасне продовження такого втілення, беручи до уваги, що сучасна людина шукає Бога не тільки в космосі і в обрядовості, але в першу чергу у міжлюдських відносинах, побачимо, що тут українська Церква не переключилася, щоб охопити цей міжлюдський вимір. Принцип воплочення, тобто засада, що християнин пізнає Бога саме у щоденних розмовах, буденних жестах приязні та в звичайних пригодах і радощах, так як люди пізнали Бога в Ісусі Христі, який вечеряв, плакав, сварився та розмовляв з людьми, цей принцип воплочення вимагає, щоб Церква бралася до таких починів, як, наприклад, т. зв. „Меридж енкавнтер". Цей міжнародний рух має на меті відродити подружжя, він дає йому нагоду під час вікенду відійти від своїх, часом буденних рутин, щоб знову себе пізнати. Подружжя, вислухавши рефлексії прелеґентів, у цілковитій приватності і виключно між собою, докорінно обговорюють стан своєї взаємної комунікації, стан своїх сексуальних співвідносин та діляться своїми турботами, мріями і бажаннями.

(Закінчення буде)

ЗВЕРНЕННЯ

ДО ЧИТАЧІВ ГАЗЕТИ „СВОБОДА“

Шановні читачі!

Почавши від першого дня січня 1995 року, увійшли в силу вищі поштові оплати за всі види пересилок. Наприклад, пересилка листа вагою до однієї унції першою клясою зросла від 29 до 32 центів, тобто на 10 відсотків.

Доводимо до відома шановних читачів, що пересилка поштою наших газет другою клясою, для неприбуткових організацій, зросла майже на 20 відсотків. Хоч УНСоюз і багато інших неприбуткових організацій внесли протест до поштового уряду, коли стало відомо про підвищення оплати, на жаль, наш протест не взяли до уваги.

Нова підвишка збільшить кошти видавництва за пересилку газет на 110,000 долярів річно, хоч достава газет віддавна була і далі є незадовільною, на що звертаєте увагу постійно поштовим властям як ви, шановні читачі, так і наше видавництво.

У липні 1994 року, згідно з рішенням минулої Конвенції УНСоюзу, ввійшла в силу підвишка передплати, завданням якої було до деякої міри покрити постійно зростаючі кошти видання газети.

Нове підвищення поштової оплати, на жаль, стало новим великим тягарем для видавництва і знову значно збільшило кошти. Тому звертаємося до вас з гарячим проханням добровільно зложити пожертви на покриття підвишки пош-тової оплати. Коли б кожний передплатник зложив додатково по 8 дол., то ця пожертва частково покрила б нову по-штову підвишку. Тому проголошуємо збірку пожертв на пресовий фонд „Свободи“ з вірою, що читачі, які дорожать щоденником, допоможуть своїми датками його втримати.

Екзекутива УНС

Хор „Думка” відзначив концертом своє 45-річчя

У листопаді український хор „Думка” в Ню Йорку святочно відзначив своє 45-річчя концертом в залі Купер Юніон, про що наш щоденник писав, подаючи також історію цього найбільш відомого хору метрополії з довголітньою традицією та широким репертуаром.

Хор цей, як відомо, концертував не лише в Ню Йорку серед української громади, але також продовж свого існування виступав у престижевих залях Карнеґі Голл, Тавн Голл, Медісон Сквер Ґарден, у катедрі св. Патрика, як і у Вашінґтоні в Кеннеді Центрі та в інших концертових залях ЗСА і Канади. У своїй історії хор має дві поїздки до Европи, а останньо найбільше зворушливу поїздку з концертами по Україні. Продовж свого 45-літнього існування, цим хором, що спершу, був чоловічим, відтак перейшов на мішаний, диригували такі добрі музики як Леонтій Крушельницький, Ігор Соневицький, Олександер Микитюк, Іван Задорожний, Олександер Берник, Семен Комірний, а тепер його музичним керівником і диригентом є Василь Гречинський, що в 1991 році прибув до ЗСА зі Львова, де диригував хорами і був хормайстром Львівського Театру опери та Балету ім. Івана Франка.

Широко реклямований ювілейний концерт хору „Думки” в Ню Йорку зібрав добірну публіку, приятелів хору і представників української громади, але на жаль не в достатній кількості.

Все ж концерт мав виїмково святковий настрій, а відповідно дібрана програма, від релігійного до веселого репертуару, дала перекрій можливостей хору та нагоду виступити його численним солістам, включно із солістом Метрополітальної опери Андрієм Добрянським, що вже від довшого часу посилює репертуар хору.

Хор „Думка” в часі ювілейного концерту з ведучим програмою Л. Ліщинським

Акомпаньювала хорові та солістам концертмайстер Євгенія Палей, що вже вдруге сповняє ці функції для „Думки” (вперше від 1977 до 1981 року).

Програмою ювілейного концерту провадив мистець Любарт Ліщинський, який подав на початку коротку історію хору і представив присутніх на залі колишніх диригентів хору „Думка” або членів їхніх родин.

На закінчення цієї імпрези з привітами виступили гості з України. Композитор, диригент, народний артист України Іван Карабиць відчитав привіти від Міністерства Культури України за підписом в. о. Миколи Яковини, від Управи колективу національної капелі „Думка” з Києва за підписом дириґента Євгена Савчука, від Хорового Товариства України ім. Миколи Леонтовича за підписом голови Є. Савчука, від Всеукраїнської Музичної Спілки за підписом лавреата державної премії України ім. Шевченка, Анатолія Авдієвського, і від Міжнародного музичного фестивалю в Києві за підписом І. Карабиця. Олександра Турянська, викладач музичного училища в Івано-Франківському і директор музею Дениса Січинського, передала враз із особистим привітом ноти ніколи ще не виконаної кантати Д. Січинського для майбутнього виконання її хором „Думка”.

„Уродиновий торт” хору „Думка” із написом „45”

Привітали також хор із його 45-річчям проф. Дарія Каранович від Українського Музичного Інституту, від Українського Національного Хору Оксана Палійчук, від хору „Дніпро” у Клівленді наспів привіт за підписом Олега Мороза, а Богданна Волянська, диригент хору „Промінь”, привітала від себе і своїх хористів.

Спільні світлини, квіти і багато добрих бажань закінчили імпрезу в Купер Юніон, а відтак хористи та їхні родини і приятелі перейшли до Пластового Дому, де у неформальній зустрічі відбулася гостина включно із краянням „уродинового торта” та промовами. Гостину приготовили членки хору під проводом голови Управи хору Марії Решітник.

Взірцева друкована програмка ювілейного концерту із світлинами дириґента В. Гречинського акомпаньяторки Є. Палей і теперішнього складу хору на тлі іконостасу церкви св. Юра в Ню Йорку та короткою історією хору від його створення у 1959 році залишилася пам'яткою для всіх учасників того свята.

О. К.

Традиційна ялинка у Вотервліті

У неділю, 8-го січня ц. р., у гарно прибраній залі Українського Клюбу велика громада Вотервліту, Трою. Н. Й., і околиці взяла участь у традиційній вже Різдвяній ялинці.

Свято відбулося старанням Управи 99-го Відділу СУА у Вотервліт та Відділу УККА, Вотервліт. Слід згадати, що ці дві громадські організації в дружній згоді щороку влаштовують різдвяну ялинку цього року — 27-ий раз.

Святочну програму відкрила Люба Кушнір, голова Відділу СУА. У вступному слові вона, витаючи усіх присутніх, згадала про Рік Родини та рік відродження України.

Парох церкви св. Миколая о. Едвард Чудак поблагословив просфору та відмовив молитву за щастя всім у новому році. Відтак Люба Кушнір представила ведучого програмою Івана Романишина. „Серед нас присутні члени нашої парохії, представники таких організацій: Український Клюб, Організація Оборони Лемківщини, Братство св. Миколая, Жіноча секція при Українському Клюбі, Організація Американці за Демократію в Україні, Організація Неустаючої Помочі Пречистої Діви Марії, пластова молодь, Школа Українознавства та інші. І. Романишин звернув увагу на силу нашої традиції, яка дала витривалість минулим поколінням переходити різні тортури Соловки, Картузької Берези, Овєнціма, Явожна, Акції Вісла, і т. д. „Незабутнім прикладом була жертва нашого земляка Івана Дем'янюка, якого засуджував майже цілий світ, але І. Дем'янюк був звільнений судом без доказу вини. Дуже добру рекляму для України зробила наша славна зірка ледяного спорту Оксана Баюл. Отож, зберігаймо наші релігійні й народні традиції, бо вони допоможуть нам продовжувати нашу українську ідентичність у діяспорі на довгі літа.”

У програмі члени пластової молоді Леся Філь, Лариса Дурбак та Христіян Спяк, рецитували вірші на різдвяні теми. Відтак мішаний хор при церкві св. Миколая під дириґентурою Ярослава Кушніра виконав ряд колядок: „Нині наповнилося радістю”, муз. Людкевича, „З нами Бог“, народнє, „Ой видить Бог“, муз. Стеценка, „Возвеселімся”, муз. Людкевича, „Добрий вечір”, записано в Києві, „Щедрик, щедрик”, муз. Леонтовича.

За головним столом засіли: Іван Романишин та його дружина Анна, Люба Кушнір — голова Відділу СУА, Ярослав Кушнір, церковний дяк-дириґент хору при церкві св. Миколая, о. Едвард Чудак — парох церкви, о. Орест Підпилипчак, — гість, парох церкви св. Миколая у Амстердамі, та Михайло Бережанський — голова Відділу УККА. Роздано святочну просфору та подано смачну вечерю. В між-часі попрошено до короткого слова нашого гостя з Амстердаму, о. Ореста Підпилипчака, який у дотепній формі розповів кілька коротких жартів, що збагатили святочний настрій присутніх.

Після вечері на знак Ярослава Кушніра всі співали радісно ряд традиційних колядок.

На закінчення вечора Михайло Бережанський, голова Відділу УККА, подякував усім за присутність та за працю у підготові та переведенні різдвяної ялинки.

Дмитро Кулик

Український...

(Закінчення зі стор. 1)

такий вислід їхньої праці. Коли питаємося про саму техніку дійства, то наші гості вияснюють, що музика до нього виконана, як в інших виставах групи „Яра“ на стрічці, а три актриси співають а капела. Крім старих народних пісень, музику склав Генджі Іто, а хореографію створила Шігейко Сука. Постановка як завжди — Ватоку Уено, а крім трьох вичислених актрис виступають ще Юджі Ким, Шігейко Суга і Оксана Бабій.

Н. Матвієнко з питомим їй темпераментом захоплюється способом праці над цією виставою, яка підготована в Києві, мала там прем'єру в закритому колі 8-го січня, а в Україну має повернутися навесні для участи в традиційному фестивалі театру „Березіль“, що має вже міжнародну славу.

Нам хочеться знати дещо про промежуток часу в житті нашого „соловейка“ від останнього перебування у ЗСА. Вона дещо сумно розповідає про складні тепер обставини для співаків та акторів, а коли питаємо, як вона годить обов'язки жінки і матері з акторськими — Ніна мовчки показує спрацьовані руки і стверджує, що лише пізно ніччю співає, коли все інше вже затихає. Її здається, що вона має великий репертуар народних пісень, але немає їх, як каже, „де, подіти“. Про концерти тепер важко, треба шукати спонзорів, а самостійні співаки та актори обтяжені високими податками. Навіть другої стрічки не вдалося їй за її гроші викрутити. Але вона знає, що „коли всі помруть — пісні залишаться“ і для неї — ця українська пісня, це зміст життя.

Наша розмова сходить на круті стежки проблем цивілізації, занечищення довкілля, потреби повороту до джерел цієї цивілізації, бож темою дійства є саме вода і віддзеркалення в ній минулого. Це загострює ще і нашу цікавість, як покажеться нова вистава із полученням різних культур тих первісних елементів і чи зрозуміє тему американська публіка, а може подекуди й наша.

Мистецька група „Яра“ має вже довшу практику у такому експерименті, а тепер осередком її буде наша співачка Н. Матвієнко, яка внесе новий елемент своїм голосом і своєю інтерпретацією української народної пісні.

ПРИВІТ

Рішенням Комітету з міжнародної премії ім. Пилипа Орлика

її лавреатами за 1994 рік стали генерал-губернатор Канади

РАМОН ГНАТИШИН

журналіст і керівник телевізійної програми „ГАРТ“

ВАДИМ БОЙКО — посмертно і

колишній директор української редакції „Радіо Свобода“, автор багатьох політологічних праць

д-р АНАТОЛЬ КАМІНСЬКИЙ.

Вітаємо

д-ра А. КАМІНСЬКОГО

голову Політичної Ради ОУН-з
й заступника голови Президії Середовища Української Головної Визвольної Ради
з його осягами
й бажаємо дальших творчих успіхів.

Президія Середовища У.Г.В.Р.
й Політична Рада ОУН

Зустріч Б. Чуйка з громадянством Парми

Заходами Фонду Катедри Українознавства (ФКУ) в Клівленді-Пармі, в проводі з підприємцем Василем Лагошняком та при допомозі подружжя Кріслатих і Пасічняк, відбулася 27-го листопада 1994 року, о год. 4-ій по полудні, в залі ім. Митр. Шептицького в Пармі зустріч Богдана Чуйка з України з громадянством Клівленду-Парми.

Вечір відкрив Василь Лагошняк і переповів слухачам життєвий шлях прелегента. Богдан Чуйко прибув на цей вечір в товаристві своєї дружини Марії, також колишнього політичного в'язня.

Богдан Чуйко є колишнім старшиною УПА, а відтак політв'язнем протягом 40 років. Тепер він очолює бюро Проводу Українських Націоналістів.

Народився він у селі Тустані коло Галича, 1919 року, ще студентом стає в лави УВО і проходить різні фази боротьби з ворогами, спочатку поляками, а потім з більшовиками. У 1945 році більшовики його застукали в криївці УПА і піддали страшним тортурам. В грудні 1945 року він чудом втікає з в'язниці і переховується на подвір'ї приходства, прикривши себе гноєм, аби не замерзнути. По кількох днях там знаходять його товариші і непритомного, напівзамерзлого приміщують у шпиталі в Галичі, очевидно, що під іншим прізвищем. Щасливим збігом обставин знайомий лікар щиро заопікувався хворим і по році лікування, з частинно ампутованими пальцями на ногах, він знову опинився в боротьбі з наїзником.

В 1948 році його знову КҐБ арештує і засуджує на 15 років заслання та позбавляє права жити в Україні й аж у 1989 році він мав змогу повернутисят на рідну землю. Але і в Україні, своїй українській державі, він, на жаль, не знайшов належного вирозуміння. Сконфісковане засудом майно йому не повернули, а прокуратура у Львові відкинула його прохання про реґабілітацію і признання йому статусу воїна-ветерана, та ще й до цього повного інваліда. Тепер він живе в Стрию, без жодної пенсії і середників до життя.

Дуже гіркими словами прелегент згадав свої поневіряння на засланні, але ніколи не сподівався такого байдужого ставлення від своєї власної влади у вільній Україні. Апаратники-комуністи і тепер засіли на вищих стільцях і продовжують свою руїнницьку роботу. Усвідомлювання нашого народу, особливо східньої і полудневої України та усунення комуністів з їхніх теперішніх становищ є тепер доконечним у справі розбудови і уздоровлення України. Так звану „ковбасну психологію” треба замінити на духово-патріотичну. Очевидно, треба передовсім поліпшити економіку та піднести життєвий рівень громадян в Україні.

Прелегент гостро скритикував наше партійництво, розбиття і незгоди. Самі націоналісти поділилися і є зрізничковані, замість бути з'єднаними і творити один „ударний кулак”. Б. Чуйко скритикував давне розбиття націоналістів 40-их років аж на 3 табори. На його думку, націоналісти повинні бути одні, як за часів полковника Коновальця, духово споєні, з виразною політичною плятформою. Нам треба використати досвід минулого і не повторювати тих самих промахів. Прелегент згадав боротьбу УПА в Чорному Лісі, в якій він брав активну участь і в якій загинуло багато чільних командирів і воїнів УПА. Недавно за ініціятивою Б. Чуйка їх прахи перепохоронено при участі багатьох священиків і здвигу народу, та поставлено пам'ятник в пам'ять поляглих.

До досить песимістичного тону прелегент одначе додав і оптимістичну барву, підкресливши, що він вірить в консолідацію українського народу. Бо якщо ми самі не запровадимо порядок в Україні, то прийдуть наші вороги, які тільки чигають, абе нам нога поковзнулася і вони б використали цю обставину на свою користь, а нам на загибель. Тепер маємо вийняткову нагоду перед Богом, народами світу і власною совістю доказати нашу державну зрілість.

За ініціятивою прелегента і Василя Лагошняка ціла заля вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою вшанувала пам'ять поляглих членів ОУН і УПА та недавно померлого (13-го листопада 1994 р.) о. диякона Богдана Тарнавського, піонера ФКУ — Гарвардського Проєкту та заслуженого релігійного діяча.

Прелегент закінчив свою доповідь дуже вимовними словами: „Один Бог, одна Україна і одна ОУН. Слава Україні!” По доповіді розгорнулася жвава дискусія.

Ми бажаємо борцеві за волю України ще багато сил, здоров'я, щоб його життєва мрія сповнилася, а нею є з'єднання наших сил для розбудови незалежної України. Щасти Боже!

Д-р Володимир Боднар

ПОДЯКА

Секретар 379-го Відділу в Чикаґо, Іллиной, інж. Степан Ґоляш перейшов важку операцію 24-го листопада 1994 р. Складаємо сердечну подяку секретареві 221-го Відділу М. Карачевському за його поміч, та за те, що він погодився збирати вкладки для обох відділів.

За Управу 379-го Відділу УНС

А. Козак, голова **С. Ґоляш**, секретар

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 104 Відділу.

З днем 1-го лютого 1995 року 104-ий Відділ злучиться з Відділом 168-им, якого секретарем є **ІВАН БАБИН**. Просимо членів 104 Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 168 Відділу на адресу:

John Babyn
350 Leon Ave.
Perth Amboy, NJ 08861
(908) 442-4674

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЛЬВІВ. — Секретар Львівського обкому КПУ Олександер Голуб повідомив, що Президія Центрального комітету Компартії України своєю постановою рекомендувала обласним, міським і районним комітетам партій провести організаційну роботу для збирання підписів за референдум щодо відновлення Союзу. На референдум пропонується два запитання: „Чи підтримуєте ви денонсацію Біловезької угоди?“ і „Чи підтримуєте ви створення братнього, рівноправного Союзу народів?“.

ДОНЕЦЬКЕ. — Обласна Рада розраховує скоротити брак енерґоносіїв за рахунок власної сировинної бази. Будуть використані кілька ґазоносних родовищ в реґіоні, які були законсервовані через брак необхідного обладнання. Тепер таке обладнання почали виготовляти у новокраматорському та інших машинобудівних заводах України. Обласна Рада затвердила реґіональну програму „Ґаз Донбас“, якою передбачено забезпечити реґіон блакитним паливом.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Понад 2,000 осіб поставили свої підписи під зверненням до Верховної Ради, Президента та Кабінету Міністрів України із закликом підтримати Олександра Мороза у справі „захисту інтересів трудового народу“. Ініціяторами цієї акції стали члени обласного комітету Соціялістичної Партії України. Голова обласного комітету партії Віктор Березка пояснив, що акція спрямована на захист голови українського парляменту від нападів як правих, так і лівих. О. Мороз має прибути в місто для участи в міжнародному конґресі „За дружбу і солідарність, проти аґресивного націоналізму та фашизму“, що відбудеться в Днірпопетровському 21-го січня з ініціятиви політичних сил лівої орієнтації.

В невимовному смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що у п'ятницю 20-го січня 1995р. відійшов від нас ненадійно у вічність найдорожчий МУЖ і БРАТ

СВ. П.

МИКОЛА КУЛИНИЧ

нар. 23-го грудня 1922 р. в селі Мужилів, пов. Підгайці — Україна.

Залишив у глибокому смутку:

дружину — НІНУ з дочкою ІРЕНОЮ
сестру — ДОКІЮ РОМАНКІВ з мужем ГРИГОРІЄМ в Канаді
братів — ПЕТРА з дружиною ОЛЕЮ і дочками ЛАРИСОЮ і АДРІЯНОЮ
— МИХАЙЛА з дружиною МАРІЙКОЮ і дочками МИРОСЕЮ, ОЛЕЮ І НАДІЄЮ з родинами в Україні
та ближчу і дальшу родину в ЗСА.

ПАНАХИДА — неділя 22-го січня 1995 р. о го[д]. 7-ій веч. в похоронному заведенні Duchynskyj — Cherko 111 Yonkers Ave., Йонкерс, Н. Й.

ПОХОРОННІ відправи — понеділок 23-го січня о год. 9:30 ранку в церкві св. Михайла, Йонкерс Н.Й., а відтак на український католицький цвинтар Гемптонбурґ, Н.Й.

В Україні
(З інформацій УНІАР)

КИЇВ. — Депутат Верховної Ради Олександер Стоян вважає, що Уряд повинен очолити Президент. Стоян є також головою Федерації Профспілок України. Він вважає, що питання резиґнації прем'єр-міністра Віталія Масола також повинен вирішити Президент. Лист Масола до керівників держави, на думку Стояна, є констатацією фактів без пропозицій виходу із ситуації, що склалася. Отож не варта утримувати такий великий штаб Кабінету Міністрів, який би лише готував інформацію, сказав Стоян і додав, що лист Масола можна оцінювати як незгоду з політикою Президента. Коли б Президент очолив Уряд, то це дало б змогу уникнути протистояння і дублювання деяких функцій структурами Кабінету Міністрів і Адміністрації Президента, що забезпечило б ефективнішу працю виконавчої влади.

ВІСТІ СК СУМ „КРИЛАТІ".

Після односезонової перерви Управа СК СУМ „Крилаті", Йонкерс, відновила першу дружину копаного м'яча, яка в футбольному сезоні 1994—1995 року виступає в II дивізії „Істерн Дистрикт Сакер Ліґ". Усі свої домашні змагання наші футболісти проводять на площі Редмонд Філд, на якій теж виступають обидві наші дружини молодших юнаків. Таким чином, майже кожної неділі батьки й симпатики наших дружин проводять свій час на свіжому повітрі й палко підтримують наших молодших і старших футболістів.

Хроніка вислідів змагань першої дружини:

18-го вересня 1994 року „Крилаті"—Савт Старс СК — 4:4. Ґолі для нашої дружини здобули: Б.Куцина, А.Андрей, С.Щур і І.Константін.

В серіях чергових ігор наші футболісти закінчили такими вислідами:

„Крилаті"—Колюмбія СК — 3:3. Ґолі для „Крилатих" здобули: В.Сидор, Д.Чернявський, І.Константін.

„Крилаті"—„Азурі" — 9:1. Перможні ґолі здобули: Д.Чернявський — 4, С.Щур, В.Сидор, Б.Куцина і М. Глушко.

„Крилаті"—Каледж Пойнт СК — 4:3. Ґолі здобули: С.Щур, В.Сидор, Б.Куцима, Д.Чернявський.

„Крилаті"—Стейт Бреетон СК — 4:3. М.Глушко —2,М.Скірка —2.

„Крилаті"—„Сантос" СК — 3:1. М.Глушко, Д.Чернявський і І.Константін.

„Крилаті"—„Еквадор" СК — 2:2. Д.Чернявський, І.Малиняк.

У змаганнях за Чашу Ліґи, що відбулися 13-го Листопада 1994 року, „Крилаті" елімінували „Сантос", вислідом 3:2.Переможні ґолі для нашої дружини здобули: Д.Чернявський — 2 і І.Константін.

Завдяки цим вислідам „Крилаті" займають в показнику табелі ігор II дивізії перше місце. Склад „Крилатих": М.Періх, С. Дашко, С.Щур, А.Баян, Т.Щур, М.Сотер, І.Малиняк, І.Константін, Б.Куцина, Е. Качурак, М.Глушко, В.Сидор, М.Скірка, М.Моклієвич, Д.Чернявський, Є.Марчишин.

С.Д.

СПОРТОВІ ВІСТІ
Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.Січ"— „Наполі" С.К. — 6:2

Були це змагання за Чашу Стейту, що їх відбувала наша дружина в неділю, 4-го грудня 1994 року в південному Ню Джерзі. Клюб „Наполі", що його спонзорують італійці, виступає в І дивізії Ґарден Стейт Сакер Ліґ, в якій досі займає в показнику табелі ігор перше місце. Подолавши своїх конкурентів в першій рунді розгривок в цій серії, цим разом італійці дорівнювали „Січовикам" протягом перших 15-ти хвилин, коли після ведення гостями 1:0 вони вирівняли рахунок — 1:1. Після того футболісти „Ч.Січі" в більшості володіли м'ячем і ще до перерви піднесли вислід до 3:1, ґолі здобули Акоста, Борецький, Сергіїв. Після відпочинку господарі застосували досить шорстку гру, що межувала з брутальністю, одначе бажаного успіху не досягнули. Використовуючи свою перевагу „Ч.Січ" піднесла вислід до 6:1, після цього, як Акоста і двократно Борецький здобули ефектовні ґолі. В кінцевій фазі зустрічі італійці остаточно встановили кінцевий вислід — 2:6.

Склад „Ч.Січі": Ангельський, Науменко, Кохановський, П.Паливода, Борецький, Сергіїв, Ґурґуїв, Варянка, Капель, Десфосір, Рід.Провідник і тренер Михайло Паливода.

Відбулися ширші наради проводу УСЦАК

Нюарк, 3-го грудня 1994 р.(О.Т.) — Тут , в Домі УСВТ „Ч.Січ", відбулися ширші наради новообраного проводу УСЦАК, в яких взяло участь всі 13 осіб Екзекутиви і ланкових. Згідно з програмою дня на початку уконституовано Управу, до якої на пропозицію заступника голови В.Кізими (кореспонденційно) кооптовано Ігоря Петращука з Дітройту. Таким чином тепер в Управі УСЦАК працюватимуть три репрезентанти з того міста. В дальшому ході нарад окремі ланкові, за виїмком тенісу, що не був присутній на нарадах, запропонували на затвердження календар першинств УСЦАК на 1995 рік.

Оксана Лотоцька (ланкова відбиванки) вже розпочала підготову до першинств цього спорту, які відбудуться в першій половині травня цього року в м. Йонкерсі. Змагання цього турніру пройдуть у групі чоловіків в клясах „АА" і „А", жіночій, юначок й юнаків. До турніру будуть допущені дружини, спортові осередки і молодечі організації які є повноправними членами УСЦАК, тобто будуть мати вирівняні членські вкладки до 1995 року.

Д-р О.Попович (ланковий шахів) подав до відома, що шахові першенства відбудуться на початку червня цього року в Баффало.

Михайло Паливода (ланковий футболу) запроєктував турніри чоловічих, жіночих і юнацьких дружин: 17—18-го червня і 24—25-го червня 1995 року на площі „Верховина" в Ґлен Спей, Н.Й.

Марійка і Ліда Бокало (ланкові плавання) повідомили що плавацькі першості традиційно пройдуть на басейні Союзівки в часі довгого кінця тижня з нагоди „Лейбор Дей".

Василь Тараско (ланковий бейсболу, софтболу і рівночасно тренер збірної бейсболу України) має плян урухомити на терені УСЦАК ці види спорту і в майбутньому організувати першенство УСЦАК. Зацікавлені існуючі вже дружини бейсболу, софтболу можуть звертатися до В.Тараска на число телефонів: (212) 650-7554, або факс (718) 428-8592. В дальшому ході нарад обговорено плян співпраці УСЦАК з НОК і спортовими федераціями України в процесі відродження спорту. Уповноважено провід УСЦАК , поруч збіркової акції цього складного процесу, занятися теж збіркою фондів для фінансування окремих важливих проєктів в підготові олімпійської збірної України, що візьме участь в Олімпіяді в Атланті.

На закінчення цих ділових і вповні грамотних нарад відчитано лист-„запрошення" (копія листів до спортових осередків), щоб УСЦАК взяв участь в „Спартакіяді", що мала б відбутися на прикінці травня в Філядельфії. Лист скопійований на листку Реґіонального Українського Олімпійського Комітету у Філядельфії.

Для присутніх цих нарад було незрозуміло, що мали на думці люди з цього Комітету, чи УСЦАК має організувати свої дружини, щоб взяти участь в цій „Спартакіяді", чи може наказати своїм членам-осередкам приєднатися до того спортового „гуляйполя"?

І все таки провід і учасники цих нарад після обговорення цього „припадку" постановили дати можливість РОУКомітетові повернути з блудної дороги і так, як водиться в цивілізованому світі, попросити УСЦАК, щоб взяв під свій патронат цю спортову імпрезу, яка одначе не може відбутися під назвою „Спартакіяда" адже це завмираюча назва , яку приблизно 70 років тому накинула українському спортові більшовицька Москва.

Подав **(О. Т.)**

✻ ПОСЛУГИ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

КАТЕРИНА ПАНЬКІВ член УНС Відд. 149-го Т-ва ім. Рождества Пречистої Діви Марії в Лакаванна, Н.Й. померла 13-го жовтня 1994 року на 73-му році життя. Нар. 21-го квітня 1921 року в Зах. Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку сина Володимира, внучку Дженніфер, внука Стефана, сестру Анну Криву, племінників і племінниць і дальшу родину в Европі. Похорон відбувся 15-го жовтня 1994 року на цвинтарі Святого Хреста в Лакаванна, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Стецьків-Дікі, секр.

ВОЛОДИМИР ЛОМНИЦЬКИЙ член УНС Відд., 381-го Т-ва ім. св. Андрія в Норт Порті, Фла. помер 16-го серпня 1994 року на 86-му році життя. Нар. 12-го жовтня 1908 року в селі Гребенне, Україна. Членом УНС став 1957 року. Залишив у смутку дружину Дарію і синів Романа і Юрія. Похоронні відправи відбулися в похоронному заведенні у Норт Порті, а тлінні останки спочинуть в Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

Варвара О. Бойд, секр.

АДРІЯН ВОЛОДИМИР ГРОМЯК член УНС Відд. 472-го Т-ва „Пласт" в Чикаґо, Ілл. помер 10-го серпня 1994 року на 56-му році життя. Нар. 1938 році на Україні. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Іванну, синів Ярему і Максима, сестрінка Андрія Мельника з дружиною Тонею, маму Марію та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Канаді та Україні. Похорон відбувся 13-го серпня 1994 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Стефанія Кочій, секр.

МИКОЛА МАЛИЙ член УНС Відд. 100-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Ґері, Інд. помер 14-го жовтня 1994 року на 80-му році життя. Нар. 13-го грудня 1913 року в Польщі. Членом УНС став 1963 року. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Івана з дружиною Маріянною, дочку Стефанію Стенлі, внуків Ніколє, Мері, Валерію і брата Йонатана в Англії. Похорон відбувся 17-го жовтня 1994 р. на цвинтарі Калюмет Парк в Мерилвилл, Інд.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ФЕСЕНКО член УНС Відд. 116-го Т-ва „Вільні Козаки в Трентоні, Н.Дж. помер 11-го серпня 1994 року на 88-му році життя. Нар. 1906 року в селі Малі Будеща, Полтава, Україна. Членом УНС став 1991 року. Залишив у смутку дві доньки Анну і Марію і сина Івана, та ближчу і дальшу родину в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 13-го серпня 1994 року на укр. прав. цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

СОФІЯ СИСАК член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер в Ню Йорку, Н.Й. померла 2-го жовтня 1994 року на 87-му році життя. Нар. 12-го жовтня 1906 року в Україні. Членом УНС стала 1945 року. Залишила у смутку дочок Елсі Кузьму і Дороту Джадж, внуків Маріянну, Катлін, Джек і Кевіна і шестеро правнуків. Похорон відбувся 5-го жовтня 1994 року на цвинтарі св. Івана в Квінсі, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Літепло, секр.

СТЕФАН МЕЛЬНИК член УНС Відд. 484-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Ютиці, Н.Й. помер 18-го серпня 1994 року на 72-му році життя. Нар. 1921 року в селі Безміхов, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Ольгу, синів Мирона з дружиною Христиною і Романа з дружиною Катрусею внуків: Адріяну, Дарію і Калину; сестру і брата в Польщі. Похорон відбувся 20-го серпня 1994 року на цвинтарі укр. кат. церкви у Вітисборо, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Кроп, секр.

ІВАН ЗАПРЯЛА член УНС Відд. 128-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Клифтон Гайтс, Па. помер 21-го вересня 1994 року на 80-му році життя. Нар. 1914 року в селі Шляхтова на Лемківщині. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Марію і сина Івана та ближчу і дальшу родину в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 26-го вересня 1994 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі у Філядельфії, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Горбовий, секр.